

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

Társadalmi és megyei érdekeket képviselő hetilap. — A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Tompai Mihály-utca 10. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés; továbbá előfizetések, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalás. Telefon-szám: 52. Telefon-szám: 52.</p>	<p>Felelős szerkesztő: KOMÁROMY ISTVÁN. Kiadó laptulajdonos: ID. RÁBELY MIKLÓS.</p>	<p>Az előfizetés díja: Egész évre . . . . . 10 korona. Félévre . . . . . 5 korona. Egyes szám ára: 20 fillér. A hirdetés díja: Egy háromhasábos petitsor térfogata . . . . . 20 fillér. Nyilttér sora . . . . . 50 fillér.</p>
--	---	--

A szerkesztőség kéziratot nem ad vissza, bélyegtelen levelet nem fogad el. — Vidéki levelezőink kéretnek, hogy közleményeiket péntek délig megküldeni sziveskedjenek. A kiadóhivatal hirdetést és nyilttéri közleményt csak szombat délelőtti 10 óráig fogad el.

Világháború.

A mit sejtettünk, de hinni nem akartunk, megtörtént a világháború tizedik hónapjában: a világháború olyan területre terjedt át, ahol jóbarátainkat, szövetségeseinket gondoltuk és azok most mint támadók mentek ellenségeink táborába. Olaszország nem törődve szövetségi hűséggel, szerződéssel, egyezményekkel, a fölizgatott utcai nép lármájára szakított velünk és háborút üzent. Ugy látszik, az olaszok vezérő elemei attól féltek, hogy csakugyan legyőzzük a hármass entente rengeteg hadseregeit, azért siettek beállni negyedik nagy ellenségnek, hogy egyrészt rossz lelkiismeretük szavát elnyomják, másrészt, hogy a hármass entente nagy ígéretei alapján nyerhessenek a mi rovásunkra, ha az ő segítségükkel legyőznének bennünket.

Ez a gáncs, amelyet hátulról, orvul készítettek ellenünk, mialatt mi leghatalmasabb ellenségünket: az oroszokat kezdjük legyőzni: kellemetlen, fájdalmas érzést kelt bennünk. Csalódunk hát a harmincz éves szövetségi hűségben; utálattal tölti el lelkünket ennek az álnoklelkű, fekete perfidiának elgondolása. De hát jöjjön, aminek jönnie kell! Eggyel több az ellenség, több lesz a dolog, hosszabb lesz a háború, de Isten segítségével egy füst alatt majd csak elvégezzük ezt is. Az Isten segítségével pedig bizhatunk, mert a mi oldalunkon van a szövetségi hűség és a becsület; az olaszokat mi nem bántottuk, mindig védelmeztük, pártoltuk őket: a saját gyűlölködő rossz indulatuk viszi őket most is a veszedelembé. Ők lássák, a mi rájuk következik!

Mi már azért az oroszokkal végezzük a jól indult dolgunkat egész energiával; az olaszokról is sejtettük pár hónappal óta, hogy ellenségeink lehetnek, azért hadvezetőségünk föl-készült ellenük. Míg a főerőnk az oroszokkal küzdök a döntő harcokban, addig lesz erőnk az olaszokat is föltartóztatni és erőnk szaporodásával eljön az ő büntetése is. Mi nyugodt lelkiismerettel állhatunk, nem félünk tőlük. Máskor is megverték őket seregeink, hát most, amikor igaztalan ügyüket érezve, megoszlanak odahaza és nem fognak tudni egyetértőleg küzdeni.

Ellenségeink száma így legujabban megnövekedett, de azért félelemre, aggodásra nincs okunk, mert legnagyobb ellenfelünkkel, az oroszokkal igen szépen haladunk előre a győzelemben.

A május elején megindult nagy galicziai ütközetek hatalmas győzelmet hoztak seregeinknek. Most már tudjuk, hogy azok alatt 200000 oroszot fogták el. Mennyi lehet még az elesettek száma, hát a sebesülteké? Elpusztult vagy két orosz hadsereg majdnem egészen és a harmadikat is nagy veszteség érte. Elvesztettek vagy másfélszáz ágyut, rengeteg géptegyervert, municziót, élelmet. Vissza kellett menekülniök a Szán és Dnyeszter folyókig Przemyslen túl, úgy, hogy már csak Galiczia keleti szögletén uralkodnak és ott sem biztos a maradásuk.

A mi győzelmes hadainkat megpróbálták a Szán és Dni-

eszter folyóknál föltartóztatni fölfrissített csapatokkal, de csak egypár napi pihenés állott be a nagy harcokban. Ujra megkezdődtek a nagy harcok a Szánon túl s a Dnyeszter felső folyása vidékein és ezek a harcok úgy látszik, ismét igen kemények lesznek, — az oroszok is úgy hirdetik. Az orosz seregek már elhagyták Przemysl környékét és Przemyslt csaknem egészen körülfárta a mi hadseregünk, épen az odaváló lakosokból kikerült hadtest vitézei. Przemyslen túl pedig egy hatalmas ütközetben győztek már seregeink. A jelentések 25000 fogolyról és 64 ágyu elfoglalásáról beszélnek. Ezek a számok nagy csatát és nagy győzelmet helyeznek kilátásba. Az ütközet nincs befejezve, javában folyik és nagyobb dolgok is várhatók. Lehet, hogy megtörik ott végleg az orosz hadsereg támadó ereje.

Ujabb jelentés szerint Sztrij mellett is áttörték hadaink az orosz hadvonalat.

Lengyelországban is erősen harcokolnak a Lysa-Gora hegység tulsó részére visszanyomott oroszok. Mostanában ők támadnak, mert Varsó, Ivangorod és Lublin vidékéről erősítéseket kaptak. De a mi seregeink keményen állják a tusát.

A múlt héten vagy 6800 orosz fogolyról jött onnan is jelentés. Egyelőre még kemény harcok várhatók itt is, mint Galicziában, mert az orosz hadvezetőség, érezvén a veszélyes helyzetet, friss csapatokat küldött erősítésül és azt hirdeti, hogy a Lysa-Gora hegységtől Bukovináig olyan csata fog kifejlődni, amilyen még nem volt Európában s nem lehet tudni, mikor lesznek a döntő erejű csapások? A mieink azonban, ugy látszik, nem várják be az orosz ujracsoportosításokat, mert már Przemysltől északra és délkeletre hatalmas csapásokat kezdenek mérni az oroszokra.

Varsó körül most legcsendesebbnek látszik a harctér, legalább onnan nem jönnek jelentések. De annál többet kapunk a legészakibb részről: Kovno és Kurland vidékéről, ahol igen fájt az oroszoknak Hindenburg foglalása, mert több helyen próbálkoznak a németek ellen. De a jelentések szerint úgy Szavle vidékén, mint a Dubissza folyónál és a Nyementől délre nagy és véres veszteségekkel verik vissza az orosz csapatok támadásait.

Legujabb harctérünkön: a délnyugati vagy olasz harctéren is megkezdődtek az előcsatározások, különösen a tiroli és karinthiai határon; de az olasz sereg, úgy látszik, nem nagy lelkesedéssel harcolhat, mert a jelentések szerint a támadó kisebb csapatok az első tüzelésre megtutamodtak, sőt egy helyen még a fegyvereiket is eldobálták.

Ezek a kisebb összeütközések még nem nagy jelentőségűek, de meglehetősen energiát mutat a mi hajóhadunk első föllépése az olasz partok ellen, amelyeket Velenczétől délre Barlettáig vagy 600 kilométer hosszúságban bombáztak. Együttal reptelgőgepeink is sikerrel működtek. A hadihajók sok kárt tettek Velenczében, Anconában, Riminiben és más he-

lyeken, ahol arzenálra, vasuti állomásra, hidakra, kaszárnyákra és olasz hajókra bombáztak. — Egy olasz kisebb hadihajó el is süllyedt s a legénysége megadta magát. Hajóhadunk erélyes föllépése nagy rémületet keltett az olasz parti városokban s most már láthatják, hogy nem tréfa a háboru, amit olyan nagyon kívántak.

A nyugati harcztéren a németek erősen tartják állásaikat a francia és angol rohamok ellen, sőt Ypern körül újabb előhaladást is tettek. Az angol kormány épen az eddigi sikertelenségek miatt csaknem megbukott és nagy átalakuláson megy át, ami talán jó befolyással lehet a további alakulásokra.

A Dardanelláknál most zajlik le a kombinált támadás tengeren és szárazon s a törökök jól elbántak a francia-angol csapatokkal, akik nagy veszteségeikben alaposan megfogyatkoztak.

Más török harczterekről nem jön újabb hír: de most ez a fődolog, ide jönnek majd próbálkozni az olaszok is vérüket ontani új barátaik érdekében.

A világháboru tombolása pedig teljes erővel tart: így legalább hamar kidühöngheti magát, mint a zivatar, amelynek akkor lehet végét várni, ha teljes erővel rohan el fölöttünk.

Adakozzunk a háboruban megvakult hős katonáink javára!

A II-ik hadikölcsön.

A magyar nemzethez!

Olasz szövetségünk, a ki felett 30 esztendőn át tartottuk oltalmazó karunkat, a ki a mi barátságunknak köszönhetette békéjét, haladását, anyagi és szellemi javakban való előmenetelét, a ki egész birodalmat szerzett Afrikában, a melyre a mi támogatásunk nélkül még csak álmában sem gondolhatott — *orvul támadott meg bennünket* éppen akkor, a midőn önként át akartuk neki adni a monarchiánk olaszoklakta határszéleit.

Elérkezettnek látta a pillanatot, eldobta az álarcot, orgyilkos törével hátba támadja az egész Európának, az olasz nemzetnek szabadságát is fenyegető orosz óriással harcban álló monarchiát.

De rosszul számított.

Tíz hónapi hősiességben megtanultunk a tulerővel szemben megállani.

Feltartóztattuk, megőröltük, futásra kényszerítettük keményebb ellenségnek milliónyi hadát. Győztes seregeink nemes haraggal párosult utálattal fordulnak az áruló felé, *hatványozott elszántságot, ujult erőt szegezve az új ellenség mellé.*

Lovagias lelkének egész valójában felháborodástól remegve, tettekész elszántságban égve áll az egész nemzet új harc felé menő katonáink mögött. Mint annyiszor a multban, az új ellenség, az új veszély ujult erővel váltja ki a magyar jellem legdicsőbb tulajdonságait. Visszavonás, kishitőség, csüggedés nem látható sehol. *Az egész nemzet egy nagy, egységes, tettekész, önfeláldozó elhatározás.*

A kormány, a melyet ezekben a nagy időkben állított a nemzet élére az isteni gondviselés, érzi a felelősség súlyát, a

feladat nagyságát, de érzi azt is, hogy *mindenre képes és mindenre kész nemzetre támaszkodhatik*, a melynek egyesíteni, szervezni és küzdelembé vinni kell minden erejét. Ezt várja a nemzet a kormánytól; ezt parancsolja saját kötelesség-érzete; ezt az egy czélt szabad csak ismernie, hogy méltónak bizonyuljon a nemzethez, mely sorsának gondozójává tette őt.

Ettől a tudattól áthatva fordul a kormány a nemzethez azzal a felhívással, hogy *bocsássa rendelkezésre minden téren, az egész vonalon összes erejét s a véráldozat mellett, a melyet olyan pazar hősiességgel ont a haza oltárára a nemzet, gazdasági téren is adja a haza szolgálatába erőforrásait.*

A háboru nemcsak vért, anyagi javakat is kíván. A győzelemnek gazdasági erőfeszítésünk is egyik előfeltétele. Teljes siker és teljes dicsőség csak annak a nemzetnek homlokát övezheti, a mely gazdasági téren is megüti a mértéket.

Ezt az áldozatkészséget, ezt az elszántságot nyilvánította a nemzet a háboru eddigi folyamán. Zugolódás nélkül tűrte a gazdasági bajokat: egymáson segítve igyekezett a hadrakeltek munkáját is teljesíteni. Fényes tanujeleit adta a jószívűségnek, a felebaráti szeretet áldozatkész munkájának s az első hadikölcsönnek példátlanul álló eredményével ámulatba ejtette a világot.

Éppen most, kevés nappal az olasz árulás előtt, fordult a kormány a második hadikölcsönrel a nemzethez. Az eddigi eredmény a nemzet önbizalmának, gazdasági erejének és áldozatkészségének újabb tanujele. *De most az új ellenség, az új veszély láttára újabb, fokozottabb erőkifejtés szüksége mutatkozik.*

Ezért a kormány meghosszabbította a hadikölcsön eredetileg tervezett aláírási határidejét és a hadikölcsön tömeges jegyzésére hívja föl a nemzetet.

A nemzetnek rettenthetetlen elszántságát ezen a téren is be kell bizonyítania.

A hadikölcsönben való részvétel becsületbeli kötelessége mindenkinek, a ki a szükséges anyagi eszközökkel rendelkezik. A háboru nagy tökéket hozott forgalomba. Pénzzé tette a polgárok millióinak terményekben, állatokban s más árukban fekvő anyagi javait. Ennek a pénznek egy részét fektesse mindenki a hadikölcsön értékeibe. Annak fokozott, tömeges aláírása nemzeti cselekedet, amely hatványozza a nemzet élet-halál harcában rendelkezésre álló anyagi és erkölcsi erőt.

Budapesten, 1915. május hó 27-én.

Tisza István s. k.

*

A második hadikölcsön.

A második hadikölcsön jegyzési határidejét a pénzügyi kormány **junius hó 7-ig** meghosszabbította.

Alkalma nyílik tehát mindenkinek — aki eddig nem teljesítette hazafias kötelességét — hogy fillérjeivel azon akció ügyét szolgálja, mely fegyvereinknek dicsőséget, nemzetünknek új életet s a betektetett tökéknél busás jövedelmet és biztonságot jelent.

Amidőn buzdító szavam meleg szeretettel szól vármegyém közönségéhez és

további lelkes áldozatkészséget kér, elmulasztatlan kötelességem büszke örömmel közre hirdetni azt a szép eredményt, melyet a második hadikölcsön akciója vármegyémben eddig elért.

Egyek voltak lelkesedésben, serény és buzgó munkában derék közigazgatási tisztviselőink, jegyzőink, papjaink s pénzügyintézeteink vezetői, nagy és dicséretreméltó volt népünknek öntudatos viselkedése, mellyel készpénzkészletét hadikölcsönbe fektette.

A hozzám érkezett bejelentések szerint a jegyzések eredménye eddig vármegyémben:

9,241.200 korona.

Szemben az első hadikölcsön jegyzés eredményével, mely 6,279.200 korona volt, a jelenleg kimutatott összeg fényes és beszédes bizonyosága annak, hogy Gömörvármegye átérzi a hadikölcsönünk életbevágó voltát s tudja, hogy háborukat nemcsak vérről és halállal, de az itthonmaradottak szívével, lelkesedéssel és anyagi erejével kell megharcoznunk.

A kormány felhívást bocsátott ki a mai napon. Erő, igazság ez a felhívás és a diadal tudatának biztonságával kéri továbbra is a magyar szívek melegét s az állam fiainak lelkes áldozatkészségét.

Ma, amikor a leghitványabb árulás támadt orvul reánk, amikor egy példátlan hitszegés arról győzött meg bennünket, hogy nemcsak a sikátorok mélyén, de a diplomácia keztyűs emberei s a kormánytérfiak között is vannak brigantik, ma melegitse fel mindnyájunk lelkét a schönbrunni agg mélyen igaz és fájdalmas szava, kormányunk felhívásának méltóságteljes mondatai s tüzelje a forrpontig mindenki lelkesedését a szívünkben életre keltett izzó gyűlölet, melyet az áruló szövetségessel szemben érezni hazafias kötelesség!

A jegyzési határidő letelte után részletesen beszámolok majd e helyen is arról, milyen eredménye volt hadikölcsön jegyzésünknek s kötelességem lesz akkor majd felemlíteni mindazok neveit, akik fokozottabb buzgalommal és eredménydusabban voltak zászlóvivői ezen életünk és dicsőségünk megváltó nagy ügynek.

Rimaszombat, 1915. évi május hó 28.

Kubinyi Géza, főispán.

A világháborut előidézte az orosz terjeszkedés, az angol kapzsiság és a francia bosszuvágy.

III. A francia bosszuvágy.

Az 1870—71. évi francia vereségek, melyek azzal végződtek, hogy Elzász és Lotharingia újra egyesült a német birodalommal, a francia nemzetet legmélyebb hiúságában halálosan sebeztek. Ez a magva a francziák oltahatatlan német gyűlöletének. Hogy tengeri hatalmukat Anglia megsemmisítette, hogy gyarmataikat elvesztették, ebbe bele tudtak törődni, hiszen megmarad szárazföldi felsőbbségük, a melyet XIV. Lajos teremtett meg és Napoleon a lehetőség legszélső határáig fokozott a kontinensen.

S mikor III. Napoleon alatt Németországtól soha nem várt ellenállásra akadt, mikor az a lenézett államocskákából álló, barbárnak gunyolt ország zárt egészként emelkedett fel, magához ragadván a vezetést a csatamezőn épügy, mint

az ipar és kereskedelem, a tudomány és művészet terén, akkor a francia nemzet a letesztelt nagyságok véreig sértett hiúságában bosszúra gondolt.

Elzász és Lotharingia visszazserzése a francziáknak pompás katonai anyagot teremtene a két milliárdnyi lakossággal s különösen a tiszt-hiányon segíthetne bizonyos fokig.

Bár az ellenséges hangulat időnként észrevehetően ellanyhult az országban, a francia kormány állandóan dolgozott hadseregének és országának megerősítésén. Két szempont volt az irányítójuk: a Rajna határ elvesztése folytán a nyílt határterületek erős védelme és a tényleges csapatoknak oly létszáma, mely lehetőleg mindig egyenlő legyen a német hadsereg létszámával.

A 250 km. hosszú német határon Maas és Mosel mellett négy erős överőből álló erőd-láncot teremtettek, amely szárnytámaszpontja két zárerődvonalknak — Verdun—Toul és Epinal—Belfort — s védi egyuttal a Verdun—Longwy közti 50 kilométeres rést és a Toul—Epinal közti 70 kilométeres rést oldalról. Mikor Olaszország is csatlakozott Németország és Ausztria-Magyarország szövetségéhez, akkor az olasz határon is rendkívüli erődítéseket építettek. Sőt számítottak azzal a lehetőséggel is, hogy a német csapatok nem törődnek a semlegességgel, Belgiumon át nyomulhatnak Franciaország felé s igyekeztek biztosítani a határvonalak régi erődítéseinek ellenálló képességét is. Így azután Franciaországnak az egész 1900 kilométeres keleti határon olyan erődítési pán-czéla van, amely ellenséges csapatok váratlan benyomulásának gátat vet.

A másik feladat a hadsereg létszámának arányos ellensúlyozása volt a németekével. Itt hiába áll rendelkezésükre bármennyi pénz, emberanyagban elmaradtak Németország mögött, hisz 1875. óta Franciaország lakossága 76%-kal, míg Németország népe 58%-kal szaporodott. Franciaország bármennyire is lefokozta az ujonczozásnál a testi követelményeket, a századok legénységi létszámát kellett csökkentenie, hogy megtarthassa a kellő számú kereket. A kisebb ujonczszámból következett, hogy a tartalékosok száma is kisebb, mint a németeknél.

A három éves tényleges szolgálati kötelezettség életbeléptetése után a francia álló hadsereg 200000 főnyi legénységgel gyarapodott, s így a kiképzésük is alaposabb lehetett. Ez az állapot azonban nem lett más a francia sorhadban, mint tartós hadi készenlét, s ha valamely ország ki is bírhatja az ezzel járó pénzügyi áldozatokat, a személyes áldozatok tulságosan nagyok lesznek, mert nemcsak a földművest ragadják el hosszú időre ekéje mellől, nemcsak a kézművest mesterségétől, hanem az ifjúságot is tudományos és művészi kiképzés-től. Az ifjúságnak ez az ereje, melyet haszon nélkül áldoznának ekkép a revans gondolatának, keservesen megboszulná magát, ha nem használnák ki a boszuló hadjárat céljaira. Ennélfogva Franciaország katonai intézkedéseinek az lehetett csak a következménye, hogy a háboru 1915-nél vagy 1916-nál tovább nem halasztható.

Franciaország gyarmataiból is igyekezett segítő erőket szerezni, hogy egyedül is elérje a számbeli tulsulyt Németországgal szemben. A „legcivilizáltabb” nemzet már 1870-ben is szembeállította a németekkel a brutális vadságu afrikai népséget, s a mostani háboruban már rendszeresen használják is a fekete csapatokat.

Franciaország az utolsó évtizedek boszuálló készülődései során sok kudarcot vallott már. A lövegek szerkesztésével tulszárnyalta szövetségünk velünk együtt, s világgá híresztelt repülőit levették Zeppelin diadalai. A francia találékonyságot átvette a germán alaposság, s a francia hü-hó szalmatüzet letiporja a német türelem és vasakarát.

Mindenki, akinek megtakarított pénze van, tartsa becsületbeli kötelességének a hadikölcsön kötvények jegyzését! Még van idő június hó 7-éig! Legczélszerűbb a pénzügyintézeteknél való jegyzés!!

Hirek és vegyesek.

Olvasóinkhoz. Tisztelettel felkérjük lapunk mindazon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem ujtították, avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy úgy az előfizetést megújítani, mint a hátralékos előfizetést kiegyenlíteni sziveskedjenek.

a „GÖMÖR-KISHONT” kiadóhivatala.

Hadseregparancs közlése. Vármegyénk alispánja a megyei Hivatalos Lapban közli a lapunk mult számában kiadott magas hadseregparancsot, mely *Molnár Viktor* kassai kormánybiztoshoz küldetett meg a következő sorok kíséretében:

„M. kir. 39. honvéd gyaloghadosztályparancsnokság. 271/VII. op. szám.

Nagyméltóságú Molnár Viktor kormánybiztos urnak, v. b. t. t. stb. Kassa.

A m. kir. 39. honvéd gyaloghadosztály dicsőséges működését elismerő legmagasabb főparancsnoki parancsot, valamint a kassai 9. honvéd gyalogezred halhatatlan vitézségét megjutalmazó legfelsőbb megelégedésről és köszönetről szóló leiratot bátor vagyok Nagyméltóságodnak ama felkéréssel megküldeni, hogy azt mind ama községi hatóságoknál, melyek fiaikat eme lelkes hadosztály zászlója alá küldik a harcztérre, közhírré tenni méltóztassék.

Büszke vagyok reá, hogy a sors nekem juttatta azt a szerencsét, hogy a népek háborujában eme dicső harcosoknak az élén állhassak s amily érdeklődéssel kísérik az otthonmaradottak lépéseinket, olyan forró hazaszeretet és lelkesedés vezet szí-
vünket imádott szent hazánk védelmére „Előre.”

Fogadjja Nagyméltóságod hazafias üdvözetem nyilvánítását.

Hadfy s. k., altábornagy.”

Az alispáni végzés így szól:

„A 39 ik honvéd gyaloghadosztálynak rendkívüli vitézségét és bátorságát dicsérő és elismerő legfelsőbb hadseregparancs, valamint a honvéd hadosztályparancsnokságnak ezt közlő levelét a vármegyei „Hivatalos Lap”-ban közzéteszem s hasonló célból a vármegye területén levő lapoknak megküldöm, hogy a vármegyénkbeli itthonmaradott szülők s testvérek nemes büszkeséggel vehessék tudomásul az ezen hadosztályban harcoló beszterczebányai 16 ik honvéd gyalogezred kötelékébe sorozott fiaik s testvéreik a világ bámulatát kiérdemlő hősiességét és hazaszeretetét.

Rimaszombat, 1915. május 21.

Lukács, alispán.”

Személyi hírek. *Kubinyi Géza* vármegyénk főispánja és *Lukács Géza* alispán Budapesten időztek e héten hivatalos ügyek elintézése céljából s folyó hó 27 én tértek vissza.

Ujabb kitüntetés. A beszterczebányai 16. honvéd gyalogezred tisztikarának egyik kiváló tagja, főgimnáziumunk egykori jeles növendéke: *Sáfrán Géza* alezredes ujabb magas királyi kitüntetésben részesült, amennyiben neki az ellenség előtt tanusított különösen eredményteljes magatartása elismerésül a hadi díszítményes 3. oszt. vaskoronarendet adományozta öfelsége. Ezt a nagy kitüntetést csak kiváló érdemek elismerésül kapják vitéz és bátor hőseink, s hogy *Sáfrán Géza*, a fiatal honvéd alezredesnek ez osztályrészt jutott, fényes tanúságot képez nemcsak az ő hősi magatartására nézve, de igazolja ez az ő nagyszabású katonai tudását és a harcztéren keresztül vitt különösen eredményes cselekményeit. A kitüntetett férfiú: *Baksay József* kereskedelmi tanácsos veje, a háboru kezdete óta a harcztéren van, s méltó példaképül szolgált a bátor harcosoknak. Kitüntetése nem csupán a beszterczebányai honvéd gyalogezred tisztikarának öröme és dicsősége, de méltó dicsőségünk ne-

künk is, miután a jolsvai honvédzászlóalj a beszterczebányai honvéd gyalogezredhez tartozik, s ez ezredben harcolnak a mi hősi fiaink is. Bizonyára vármegyénk közönsége is őszinte örömmel vesz tudomást a kiváló hősi alezredes szép kitüntetéséről, melyhez mi is szívből gratulálunk!

Előléptetés. *Vályi Sándor* garami utbiztos, gyalogsági főhadnagy, *Vályi Margit* jánosii postamester fivére, ki a háboru kitörése óta az északi harcztéren teljesít szolgálatot, századossá lett előléptetve kiváló szolgálatainak elismerése mellett.

Hivatalvizsgálat. A helybeli kir. járásbíróóság hivatalos vizsgálatát e héten tartotta meg *Kolbay Sándor* kir. törvényszéki elnök. A vizsgálat 25-én vette kezdetét, s a járásbíróóság összes ügykezelésre kiterjedt a szokott alapos-sággal.

Áthelyezés. A belügyminiszter *Kőhalmy Kálmán* itteni áll. gyermekmenhelyi napidíjast hasonló minőségben a budapesti m. kir. állami gyermekmenhelyhez helyezte át.

Eljegyzés. *Dr. Kardos Ernő* erzsébetfalvai ügyvéd, *Kohn Adolf* helybeli kereskedő kiválóan képzett, derék fia a napokban jegyezte el *Eisler Margitkát*, *Eisler Jenő* erzsébetfalvai nagykereskedő leányát.

Érettségi miniszteri biztos. A nagy-
rőcsei áll. felső kereskedelmi érettségi vizsgához a kereskedelmi m. kir. miniszter érettségi biztosként mihályfalvi *Forgon Lajos* posta és távirat tanácsost, lapunk régi kedves munkatársát, s főgimnáziumunk egykori jeles növendékét küldte ki.

Katonai előléptetések. Az itt állomásozó 5. cs. és kir. gyalogezred tisztikarának két rokonszenves tagja *Szabados* és *Redlich* hadnagyk most léptek elő főhadnagykká, *Kondor*, *Gyurics*, *Szabó* (Schvarcz) *Miklós* és *Vass* zászlósok pedig hadnagykgyá lettek előléptetve. *Dr. Kandel H.* segédorvos helyettesé nevezetett ki s áthelyeztetett *Kassára*. *Dr. Sailer Károly*, *dr. Sailer Károly* nyustyalikéri gyári orvos fia a 20. számú helyőrségi kórháznál segédorvossá lett kinevezve.

Kitüntetés *Karhut Pál* rimatamásfalvai illetőségű néptelkelő honvédtizedes a 16. honvédgyalogezrednél, az ellenség előtt tanusított vitéz és hősi magatartásáért május 5-én az ezüst vitézségi éremmel lett a harcztéren kitüntetve.

Halálozások. A városunkban évek óta nyugalomban élő, de a közügyek és az irodalom iránt meleg, fiatalos lelkesedéssel érdeklődő *Alexy János*, a poltári ág. ev. egyház 32 éven át közszeretettnek és köztiszteletnek örvendett lelkésze, s Nógrádmegye törvényhatóságának volt tagja f. hó 26-án 75 éves korában hosszas betegeskedés után elhunyt. A tisztas öreg ur előszeretettel és hivatottsággal kezelte a tollat, s lapunk hasábjain több szépen megírt, élvezetes tárczaczkike jelent meg. Halála hosszas betegsége folytán nem jött váratlanul, s őszinte részvétet keltett. Kiterjedt család gyászolja az elhunytat, köztük gyermekei: *Alexy Emma* polg. leányiskolai tanítónő, továbbá: *Alexy Gyula*, *Alexy Géza*, *Alexy Etelka* férjezett *Plasek Emilné* és *Alexy Ilonka*, továbbá menyei, veje és unokái. Hült tetemeit f. hó 28-án a helybeli ágost. ev. templomból nagy részvét mellett temették el s a ravatal felett *Gyürky Pál* főesperes megható szavakkal méltatta az elhunyt példás életét és hasznos munkásságát. Megható volt a poltári egyházközség részvéte. Ugyanis a lelkész vezetése mellett tekintélyes számú küldöttséggel képviseltette magát az egyházközség a temetésen. — A sirnál a poltári presbiterium és egyház nevében a küldöttséget vezető *Henriczy Béla* lelkész bucsuztatta el megható beszédben. Az elhunyt tisztas férfiú életrajzi adataiból felemlítjük, hogy *Losonc* város szülötte volt s áldásos, hazafias és ritka buzgalmu működésének maradandó nyomain és értékes emlékei vannak, amennyiben egyházát rekonstruálta, a poltári régi rozoga templomot és iskolát újból építtette s hazafias magatartásával és erélyes fellépésével kitűnő szolgálatoakat tett a magyar nemzeti állameszme kiépítésének. Férfikora delén hűdés érte s ez megakasztotta közhasznu munkásságának folytatásában. 14 év előtt költözött vá-

rosunkban s itt szerető leányai körében türellemmel és megadással viselte — mindig ágyban fekve — nehéz sorsát, míg végre a halál megszabadította a szenvedésektől.

Fáji Fáy Béla cs. és kir. kamarás, a megyénkbeli Fáy-család egyik nagyműveltségű tagja, edélyi földbirtokos 72 éves korában f. hó 23-án Budapesten hosszas betegség után elhunyt. Hült tetemeit Budapestről Nyustyára szállították, hol folyó hó 27-én nagy részvét mellett helyezték örök nyugalomra a családi sírboltban. A koporsó felett pálóczi Czinke István reform. esperes magas szárnyalású imádságot és gyászbeszédet mondott. Az elhunyt széles látókörű, tapasztalatokban gazdag s gazdasági és szociális kérdések iránt rendkívül fogékony egyéniség volt, ki a szak- és szépirodalommal is előszeretettel foglalkozott. Sokat olvasott és maga is írt. Budapesten 1886-ban „A szeszadó és a mi azzal összefügg” továbbá 1888-ban „Az agrárpolitika és az adórendszer” czimvel nagyérdekű és a szakkörök figyelmét magárvont tanulmányokat írt. Az elhunytban fáji Fáy Gyula vármegyénk nyugalmazott főispánja és Máriássy Andorné bátyjukat gyászolják.

Haas Salamon helybeli régi tekintélyes kereskedőt és családját mély gyász érte, a menyinyben felesége: Haas Salamonné szül. Bondi Róza folyó hó 27-ikére virradó éjjel 56 éves korában, boldog házassága 35-ik évében hosszas betegség után elhunyt, halálával kiterjedt családot borítva mély gyászba. Nemeslelkű, s a jótékonykodásra is sokat áldozó jó aszszony volt, s elhunytja széles körökben keltett őszinte részvétet. Mélyen sujtott férjén kívül leánya: dr. Witt Sándorné szül. Haas Berta családjával, két fia: dr. Haas Andor ügyvéd családjával és Haas Géza gyógyszerész segéd, továbbá két fivére gyászolja. Temetése f. hó 28-án nagy részvét mellett ment végbe s Singer Rezső kerületi főrabbi megható beszédet mondott a koporsó felett.

A losonczyi kerületi Munkásbiztosító Pénztár önkormányzata és tisztviselő kara igaz részvétellel jelenti külön gyászlapon, hogy a felügyelőbizottság buzgó elnöke: dezséri Boledán József cs. és kir. 26. gyalogezredbeli tart. hadnagy a harcztéren szerzett betegségében folyó hó 19-én elhunyt.

Kraysell Miklós budapesti kir. törvényszéki bírót: Medveczky Sándor kir. közjegyző vejét és feleségét mély gyász érte, amennyiben a bíró édes atyja: Kraysell Aladár, Eperjes város nyug. polgármestere folyó hó 23-án 68 éves korában elhunyt. Nagy részvét mellett temették el Eperjesen folyó hó 25-én. — A végtisztességtételen Medveczky Sándor kir. közjegyző is részt vett, ellenben az elhunyt mélyen sujtott fia, ki mint főhadnagy a harcztéren küzd, a temetésen nem jelenhetett meg.

Demsúcz Gergelyné szül. Kálin Mária Szatmármegeye komorjai illetőségű 20 éves fiatal asszony, ki az itteni gyalogezredhez besorozott férje látogatására jött, megbetegedett s f. hó 22-én meghalt. 25-én temették el a vármegyei közkórházból.

Bodon József itteni kalapos József nevű 7 hónapos fia folyó hó 26-án himlőben meghalt a kórházban. 28-án temették.

A második hadikölcsön. Lapunk más helyén közöljük a kormányelnök felhívását a hadikölcsön jegyzése érdekében s vármegyénk főispánjának lelkes, meleghangú felhívása követi a kormányelnök szövegét. Elismeréssel kell megemlékeznünk vármegyénk hazafias érzelmű, áldozatokra kész közönségének ez alkalommal megnyilvánult akciójáról, de különösen ki kell emelnünk a vármegye székhelyén, Rimaszombatban levő négy pénztárat sikeres és kiválóan eredményes munkásságáról, melynek nagyrésztben tulajdonítható az, hogy a mostani hadikölcsön jegyzések jelentékenyen felülmúlják az első alkalommal történt jegyzéseket. Lapunk zárta előtt a pénztáratoktól bekértük az itt történt jegyzések eredményét s azt közöljük a következőkben:

1. Rimaszombati Takarékpénzt. r. t. 1000000 K
  2. Gömörm. Nép- és Iparbank r. t. 1000000 K
  3. Gömörmegeyi Takarékpénztár és Hitelbank r. társaságnál . . . 202500 K
  4. Rimaszombati keresk. és közigazdasági bank r. társaságnál . . . 115250 K
- Összesen: 2317750 K

Reméljük, hogy a még hátralevő 8 nap alatt a jegyzések összege növekedni fog s meg fogja haladni vagy legalább is elérni a három millió koronát.

Vasutigazgatósági ülés. A Murányvölgyi helyiérdekű vasut igazgatósága folyó hó 18-án Budapesten *Kubinyi Géza* főispán elnöklésével ülést tartott, melyen *Lukács Géza* alispán, *Smál József* nagyrőczei polgármester és dr. *Mihalik Ábris* is részt vett. A közgyűlés határidejét június 22-ében állapították meg.

Elhunyt hős. Még a tél közepén az északi harcztérről érkező sebesültek közt volt *Hamulák Hryp* 33. cs. és kir. gyalogezred 3. ik századába tartozó, 33 éves Galiczia Medynia nevű községből származó közkatona, ki alsó végtagján lövés sebet kapott, s aztán a fertőzés következtében merevgörös (tetanus) lépett fel nála. Ideérkezése után a lehető leggondosabb ápolás és kezelés alá vették a Vöröskereszt egyet kórházában s hosszas fáradozás után sikerült is a görösöket enyhíteni, s a lábadozó beteg már fel is járt. Utóbbi hetekben ismét rosszul lett s f. hó 23-án kiszivedett. Temetése f. hó 25-én délután 5 órakor volt, a gyászszertartást *Vida Lajos* tábóri lelkész végezte. Az elhunyt harcztéri sebesült ravatalára a Vöröskereszt egyet orvosai és ápolónői figyelméből gyönyörű koszoru is jutott.

Fiatalkoruak tárgyalása. Mult szombaton, folyó hó 22-én a tornaljai kir. járásbírósnál fiatalkoru bűnösök tárgyalása volt, melyet *Fodor Zoltán*, a fiatalkoruak bírójára vezetett s a vádhatóságot *Lehoczky Márton* királyi ügyész képviselte. — Most szombaton, folyó hó 29-én pedig Nagyrőczen az ottani királyi járásbírósnál volt *Fodor Zoltán* elnöklésével tárgyalás s a vádhatóságot dr. *Mészáros István* kir. főügyész helyettes képviselte.

A megvakult katonáknak! A háboruban megvakult katonák segélyezésének alapja javára egy magát megnevezni nem akaró egyén 2 koronát küldött *Lukács Gézáné*hoz, a segélyakció elnöknőjéhez, ki is ez uton köszönettel nyugtázza az összeget, s ugyancsak hálás köszönettel nyugtázza a rimaszombati róm. kath. olvasóegylet elnökségétől vett 20 koronát, melyet hozzá *Váry János* elnök és *Bencsik Sándor* titkár a következő sorok kíséretében küldtek be:

„Nagyságos Asszonyom!

A rimaszombati kath. egyház műkedvelő énekkara azon a czimen, hogy folyó hó 20-án a megvakult katonák javára rendezett templomi hangversenyre próbáit a kath. olvasóegylet helyiségében tartotta, a költségek megtérítésére 20 koronát küldött az egyet vezetőségéhez. Ezen összeget, tekintettel a nemes czélra, azon alázatos kéressel küldjük át nagyságos Asszonyhoz, méltóztassék ugyancsak a hadban megvakult katonák javára eljuttatni.”

Adakozzunk a Vöröskereszt Egylet céljaira!

Záróünnep. A Rimaszombati Egyesült Protestáns Főgimnázium ma vasárnap délelőtt 11 órakor tartja idei évzáró ünnepét a polgári leányiskola tornacsarnokában, s hol az ifjúságot ünnepiesen hazabocsátják, hogy szülőinek segítségére lehessen a kerti és mezei munkákban, tekintettel arra, hogy most kevesebb a munkáskéz. A jövő héten még magánvizsgák és szóbeli érettségié lesznek, azután bezárul a muzsák kapuja. Azontul még az elemi iskolákban folyik a tanítás június második feléig.

Elszámolás. A koronás segélyző társaság köszönettel nyugtázza a következő adományokat: *Lukács Gézáné* urnő utján: *Hámos Aladárné* urnő 10 kor., *Czékus Miklós* balogtamásii tanító urtól 10 kor. A koronás segélyző társaság újabban a következő adományokat szolgáltatva ki: a helybeli Vöröskereszt céljaira 54 drb törülközőt, 24 drb zsebkendőt, 24 pár harisnyát; az üdülő kórház részére a pünkösdi ünnepekre vásárolt 2 drb sertést és 84 liter gyógybort.

Igazgatósági ülés. A rimaszombati kerületi munkásbiztosító pénztár igazgatósága hétfőn folyó hó 31-én este fél hét órakor elnökségi s ezt követőleg 7 órakor igazgatósági ülést tart, melyen különböző vegyes ügyek fognak tárgyalatni.

Előljárási ülés. A rimaszombati általános ipartestület előljárási ülése május hó 30-án (ma vasárnap) d. e. 11 órakor a városháza tanácstermében ülést tart, a melynek fontosabb tárgyai az alelnök és pénztáros választása lesz.

Sulyos sérülés. A dobsinai Georgi bányában folyó hó 28-án *Detvai András* bányamunkás életveszélyesen megsérült. Beszállították a rozsnoyói kórházba.

Orvosi helyettesítés. Nagyrőcze város orvosa és körorvosa katonai szolgálatot teljesít s a háboru óta nagyon érezhető volt e vidéken az orvoshiány. Most folyó hó 15-ike óta mindkét állásban helyettesként működik *Györkös Antal*.

Sebesültek érkezése. Az itteni Vöröskereszt egyet kórházába folyó hó 25-én ismét 100 sebesült érkezett Losonczyról, kiket érkezésük után nyomban gondozás alá vettek. A multkor érkezett 100 sebesülttel és a helyi orvosi betegekkel együtt a létszám most már 300-ra emelkedett, kik valamennyien gondos kezelésben és elsőrendű jó ellátásban részesülnek.

Adomány. *Hámos Aladárné* szül. báró *Vay Mariska* 10 koronát küldött *Lukács Gézáné*hoz a vöröskereszt egyet céljaira, ki is az összeg vételét köszönettel igazolja s azt rendeltetési helyére juttatta.

Zsaroló ember. Mellétén folyó évi márczius hó 5-én és 6-án *Szövoda János* 48 éves csoltói születésű ember 23 esetben felgyújtással való fenyegetés mellett rávette az embereket, hogy pénzt adjanak neki. A zsaroló embert tartóztatták s a helybeli kir. törvényszék *Cseh István* elnöklésével folyó hó 28-án tartott fő-tárgyaláson *Lehoczky Márton* kir. ügyész vádbeszéde után jogerősen 3 havi fogházra ítélte az embert. Egy hó és 3 nap a vizsgálati fogság által kitöltöttnek vétetett.

Vigyázni kell az apróhirdetésekre! Időszaki lapok hirdetései igen alkalmasak arra, hogy a kémekek és árulók azok utján juttassák közleményeiket a külföldre. Az oly hirdetések, melyeknek tartalma a hadviselés szempontjából gyanus vagy nem világos értelmű, vagy a melyekben gyanus sifreszerű számok, betűk vagy szavak, esetleg rövidítések fordulnak elő, közölni tilos. Az igazságügyminiszter 23426/1915. I. M. III. sz. rendelete alapján figyelmeztetik az ügyészségek a lapokat, hogyha a tilalom ellenére a kiadásukban megjelenő lapban ilyen hirdetés jelennék meg, a lap szétküldésére az engedélyt meg fogják tagadni és az 1912. LXIII. t. cz. 11. § értelmében a lap megjelentetésének és terjesztésének eltiltása iránt fognak intézkedni.

Adomány. *Freisinger Ármin* Forgácsfaláról hat darab inget és 10 pár harisnyát küldött be a segélyző bizottsághoz. Az adományokért köszönetet mond az elnökség: *Kubinyi Géza* főispán és *Lukács Gézáné* alispáné.

A
Rimaszombati Takarékpénztár
az 5 $\frac{1}{2}$ %-os és 6%-os

II-ik hadikölcsön jegyzését
folyó évi június hó 7-ik napjáig elfogadja,

tekintettel arra, hogy a pénzügyminiszter az aláírás határidejét ez ideig meghosszabbította. Ezen határidőig a Rimaszombati Takarékpénztár a m. kir. kormány intenciói szerint készséggel teljesíti a hadikölcsönt jegyzők legmesszebb menő óhaját.

Ez alkalommal még csak azt kívánjuk ismételt hangsúlyozni, hogy a kik még nem jegyeztek hadikölcsönt, vagy nem olyan mértékben, mint azt a rendelkezésére álló kamatozatlanul otthon heverő

készpénz

tőkéje megengedné, siessen minden nélkülözhető fillérjével a magyar nemzeti kölcsön jegyzésében minél nagyobb összeggel részt venni.

Hanva község és a hadikölsön. Lapunk régi tiszteletreméltó barátja: a hanvai remete írja nekünk:

„Lélekemelő nap volt reám nézve pünkösöd másodnapja. Egyetlen egy ajánlattevő se vonult vissza. Nemcsak mindenki beváltotta a mit ígért, de bőven akadtak akik az eredeti ajánlatokat tetemesen fölemelték úgy, hogy a bejelentett 34900 korona ugyanazon egyének részéről 38150 koronára nőtte ki magát. Ezen összegből pénzügyetekenél jegyeztetett: 21600 korona és készpénzben 16550 összesen 38150 korona. — Ha ehhez hozzáadjuk az első kölsön eredményét, a melyhez derék földművelő népünk nem járt: 12000 k-t, úgy ezen kis 811 lakossal bíró község a hadikölsönhöz összesen 50150 koronával járult még, pedig a tavalyi silány termés és az idejéig még szomorubb kilátás dacára. Egész májusban egy szem esőnk se volt, sőt még harmat sem. Nem tudom, sok községünk van-e olyan, amelyben így mozdult meg a hazafiúi áldozatkészség. Mindenesetre megérdemli Tompa Mihály faluja, hogy bár nem azért adakozott, hogy lapból olvassa — a dolgról megemlékezzünk! Sok ily lelkes honpolgárt adjon a nemzetnek a Gondviselés!”

Oltassuk be magunkat himlő s kolera ellen!

Harcászati gyakorlat. Folyó hó 24-én este 7 órakor víg zenezóval vonult ki *Strempel* Vilmos kapitány parancsnoksága alatt az itt állomásozó 5. cs. és kir. gyalogezred zászlóalj Pokorágy felé éjjeli harcászati gyakorlatra. A zászlóalj a pokorágyi uton végig folytatott gyakorlatozást, megbeszélés és pihenő után érkezett 10 óra tájban Felső Pokorágyra s a falun áthaladva a község határában levő dombos területen az erdő alatt levő lőtérre folyt le az érdekes, nagy katonai szaktudással megállapított tervszerint és teljes szababatsággal keresztülvitt éjjeli harcászati gyakorlat. Az ellenség közvetlenül az erdő szélén helyezkedett el s a támadó fél a dombon fejlődött fel. A rajvonal kiképzése s a tartalékok felvonulása példás rendben, gyönyörűen történt. Élénk tüzelés s a gépfegyverek kattogása között a parancsnokló *Strempel* Vilmos kapitány halk vezényszavai nyomán gyors tempóban fejlődött a támadás s 11 óra tájban — mikor a távolság alig 100 lépésnyi volt — felharsant a trombitaszó s harsány hurrá! kiáltással rohamra indult a zászlóalj. Szép holdvilágos este volt s a falu lakossága is kiment a gyakorlat nézésére. — Minden részletében példásan, a tervnek hűséggel pontosan megfelelően lefolytatott gyakorlat után a tisztikar és legénység kitűnő kondícióban, legjobb hangulatban vonult be a faluba, hol a tisztok megtették jelentésüket a parancsnoknak s aztán zenezó mellett vonultak be a városba, hová háromnegyed 12 óra tájban érkeztek s nyugovóra tértek.

A drágaság okairól. Sokat feszegett és elcsépezt kérdés ez mostanában, de úgy tapasztaljuk, hogy a hol komolyan akarnak a dolgon segíteni, ott kipuhatólják a drágaság okait és okozóit és az igazságtalan drágítókat erőlyesen megbüntetik és mégsem ölt olyan gyors és hihetetlen méreteket a drágulás, mint nálunk. Mert nem szólunk arról ha kisebb községekben valamivel olcsóbb az élet, de ha olyan nagy és exponált katonasággal is bővelkedő városban is olcsóbb az élet, mint pl. Miskolcra, az már furcsa világot vet a rimaszombati viszonyokra. Nálunk már pár hét óta 4 korona egy kgr marhahus, míg Miskolcra 3 kor. 20 fillér, tehát 80 fillérrel olcsóbb, mint nálunk. Ha a mészárosokat szidjuk, esküdöznek égre földre, hogy ők nem tehetnek róla: nem tudnak eleven marhát venni. Pedig marhát is eleget látunk a vásárokon. Mi lehet hát a drágaság oka? Azt rebesgetik, hogy mesterséges drágítók vannak, akik összeszedik a falvakon az eladó marhát és jó drágán szállítják egyes vállalatoknak. A szállítási visszaéléseket a közelmúltban az ország több részében leleplezték és erőlyesen üldözték. Jó lenne a mi vidékeinken is nyitott szemmel szétnézni és meglátni a mesterségesen drágító közvetítőket, mert ezek miatt drágábbak az élelmi cikkek nálunk, mint Miskolcra, pedig igazság szerint ellenkezőleg kellene lenni, t. i. itt kellene olcsóbbaknak lenniök.

Gyermeknap. Folyó hó 24-én volt városunkban a gyermeknap s bár ez idén nem előzte meg hangzatos felhívás és zajos előkészület e napot, melyen a Gyermekvédő Liga nemes céljai előmozdítására kellett áldozni, mégis számosan lerótták az adót a jótékony cél javára. Az Erzsébet tér két sarkán díszbe öltözött hajduk állottak őrt az urna mellett, melybe sűrűn hullottak a fillérek az elhagyatott gyermekek megmentésére!

Népfölkelő bemutató szemle. A honvédelmi minisztérium rendelete értelmében a vármegye területén folyó hó 26-tól június 23-ig újabb népfölkelő bemutató szemle tartatik, melyre vonatkozólag a szemle napokat a vármegye alispánja a beszercebányai honvédekiegészítő parancsnoksággal egyetértőleg megállapította. — A sorozás Nagyrőczén folyó hó 26-ikán tartatott, azután 28-ikán és 29-ikén Jolsva város és a nagyrőczi járás községei állították elő a bemutatandó népfölkelő köteleseket, 31-ikén Ratkón lesz a sorozás. *Rimaszombatban szintén 31-ikén hétfőn lesz a bemutató szemle.* Június 2., 4., 5., 7. és 8-ikán *Nyustján* működik a bizottság s a másik bizottság 2., 4., 5., 7. és 8-án *Feleden* soroz, 9—10. *Tornalján* kerülnek sorra a szemlén megjelenésre kötelezettek, 12—14-én *Putnokon*, 16-án *Rozsnyó* városában lesz a bizottság, mely előtt 17., 18., 19., 21-én a rozsnyói járásbeliek állnak elő, 23-án *Dobsinán* városban nyer befejezést a bemutató szemle.

Sulyos ütés. Ujantálvölgyön múlt év november 26-án *Pfeffer* János üvegfuvo a gyártelepen *Jandel* Jánossal összeszólkkozott s ezt egy vasdarabbal úgy fejbeütötte, hogy sulyos sérülést szenvedett. Folyó hó 14-én tárgyalta a helybeli kir. törvényszék *Cseh* István helyettes elnök vezetésével főtárgyaláson az ügyet s dr. *Mészáros* István kir. főügyész helyettes vádbeszéde után *Pfeffer* sulyos testi sértés büntette miatt jogerősen hat havi börtönre ítélte a bíróság.

GÉPÉSZ, 33 éves, keresztény, hadmentes, józan életű és szorgalmas, bő tapasztalatokkal és kitűnő bizonyítványokkal ajánlkozik főgépésznek, művezetőnek, szerelőnek nagyobb üzemekhez, ugymint: villanytelep, fűrészttelep, vízművek vagy egyéb gyárhoz. Elfogadok cséplőgépet feles cséplésre. Elvállalok gépek és cséplők teljes javítását gyárilag és szakszerűen jótállás mellett. — Régebben mint budapesti gépgyári szerelő voltam, jelenleg egy nagyobb villamos telepet kezelek. — Szíves megkereséseket kérek a feltételek megjelölésével **e lap kiadóhivatalába „Gépész 33”** j. alatt.

Különös véletlen. Köviből írja nekünk *Pazár* Gusztáv ottani tanító a következőket: „E hó 19-én délután fél hat óra tájban a házam mellett a kertben ülve, az almafán megpillantottam egy madarat, melynek a nyakán valami fehérlett, felkelvén a helyemről s madár a szomszéd ház tetejére szállt; utána menve világosan láttam, hogy a nyakán egy medailon van, a madár azonban eltűnt, az nap többé nem láttam. Másnap déltájban a templom körül ugynevezett Kossuth-téren a cselédem a fűben megtalálta a szóban levő madarat s azt behozva láttam, hogy a madár „karvaly” (*Accipiter nisus*) nyakán pedig egy alumíniumból készült oválszerű függő csüngött, a madarat éleszteni próbáltuk, de bizony az nem sikerült. Szemügyre véve a függőt, láttam az egyik oldalán Szűz Mária képet a következő szerb körfelirattal „Nepokalanie serce Marye pros rana” (Szeplőtlen szíve Máriának könyörögj érettünk) másik oldalán pedig a Jézus képe a következő szintén szerb felirattal: „S. serce Jezusa bad zmoja miloscia” (Szent szíve Jezusnak az én kegyelmem) a bad szónak az értelmét nem tudom. — Vajjon hol? és mi célból volt ez akasztható a ragadozó madár nyakába?”

Burgonyatolvajok bűnhődése. Forgácsfala községhez tartozó Darabos pusztán folyó évi márczius havában id. *Zseravin* István, ifj. *Zseravin* István és ifj. Szvincsák József a Stefancsik Mária pinczejéből a lakat feltévesztése után 9 véka burgonyát loptak el. Folyó hó 21-én a helybeli kir. törvényszék két vádlott: id. *Zseravin* és ifj. Szvincsák József felett ítélték s őket lopás büntette miatt jogerősen egyenként 3—3 heti fogházra ítélte.

Adomány a Vöröskeresztnek. Várgegye község elöljárósága a Vöröskereszt-egylet céljaira 200 koronát, *Hámos* Aladárné szül. báró *Vay* Mariska *Lukács* Gézané utján szintén 10 koronát adományozott.

Öngyilkos katona. Mult vasárnap f. hó 23-án a Rimatamásfalván levő 11-ik menet század legénysége és a lakosság körében nagy szenzációt keltett egy katona öngyilkossága. *Török* István 2. századbéli közlegény, — ugyanis — ki szatmárnémeti születésű, s debreczeni kereskedő, a feletti elkeseredésében, hogy egymás után két gyermekét elveszítette, szolgálati fegyverével agyonlőtte magát. Társai rögtön jelentették az esetet, s délben mindjárt az eset után megjelentek a színhelyen: dr. *Politzer* és dr. *Barna* segédorvosok, s *Szécsi* hadnagy századparancsnok. Előbbiek megállapították az öngyilkosság folytán bekövetkezett halált, majd a hivatalos eljárás a bizottsági jegyzőkönyv felvételével is megtörtént, s a hullát beszállították a közkörház halottas házába s innen f. hó 25-én eltemették. A gyászszertartást *Lója* Jenő r. kath. segédlelkész végezte.

Hütlén kondás. Kövecsesen a *Janssen* Pál birtokosnál alkalmazott *Klimon* János számadókondás folyó évi február 28-án és márczius 5-én felügyeletére bizott malaczkok közül összesen hat darabot idegenített el s azok egy részét eladta. A bíróság a számadókondást folyó hó 14-én hütlén kezelés miatt vonta kérdőre és jogerősen nyolcz napi fogházra ítélte.

Az Apolló-színházban a két pünkösöd ünnepen változatos, érdekes programmal tartott a tulajdonos előadásokat. Különösen az estéli előadásoknak volt szép publikuma, melynek sok szórakozást nyújtott az ügyesen összeállított műsor.

Vasuti menetrend. Május hó 22-én ismét hadi menetrend lépett életbe az összes vonalakon. Minket érdekel első sorban az, hogy Rimaszombatból indul Budapestre gyorsvonatu csatlakozással:

Délután 2 óra 54 perczkor.
Feledre érkezik . . . . . 3 " 22 "
Feledről indul . . . . . 5 " 40 "
Budapestre érkezik este . . . . . 9 " 35 "

Budapestre személyvonatu csatlakozással:

Rimaszombatból indul d. u. 2 óra 54 perczkor.
Feledre érkezik délután . . . . . 3 " 22 "
Feledről indul délután . . . . . 5 " 40 "
Fülekre érkezik este . . . . . 6 " 26 "
Füleken van hajnalig . . . . . 4 " 45 perczig.
Budapestre érkezik délelőtt 9 " 35 perczkor.

Budapestről gyorsvonatu csatlakozással indul reggel . . . . . 6 óra 25 perczkor.

Feledre érkezik délelőtt . . . . . 11 " 12 "
Feleden vár este . . . . . 10 " 12 perczig.
Rimaszombatba érk. este . . . . . 10 " 44 perczkor.

Budapestről személyvonatu csatlakozással:

indul délután . . . . . 5 óra 55 perczkor.
Fülekre érk. este meghálni 10 " 49 "
Fülekről indul délelőtt . . . . . 10 " 24 "
Feledre érkezik délelőtt . . . . . 11 " 12 "
Feledről indul este . . . . . 10 " 12 "
Rimaszombatba érk. este . . . . . 10 " 44 "

Bánréve—Dobsinai csatlakozással Rimaszombatból indul reggel 6 ó. 25 p. és d. u. 2 ó. 54 p.

Feledre érk. reggel 6 ó. 55 p. és d. u. 3 ó. 22 p.
(Vár) Feledről ind. 11 ó. 17 p. és este 8 ó. 19 p.
Bánrévére érk. d. e. 12 ó. 51 p. és este 8 ó. 55 p.
Bánrévéről ind. d. u. 5 ó. 03 p. és este 9 ó. 14 p.
Dobsinára érk. este 9 ó. 13 p. és éjjel 1 ó. 19 p.

Miskolczi csatlakozással: Rimaszombatból indul reggel . . . . . 6 ó. 25 p. és d. u. 2 ó. 54 p.

Feledre érk. reggel 6 ó. 55 p. és d. u. 3 ó. 22 p.
(Vár) Feledről indul 11 ó. 17 p. és este 8 ó. 19 p.
Miskolcra érk. d. u. 1 ó. 14 p. és este 10 ó. 42 p.

Miskolcra vissza:

Miskolcra ind. d. e. 6 ó. 27 p. és d. u. 3 ó. 25 p.
Feledre érk. reggel 8 ó. 31 p. és d. u. 5 ó. 33 p.
Rimaszombatba érk. d. e. 9 ó. 32 p. és este 10 ó. 44 p.

Feled—Tiszolczi csatlakozással:

Feledről indul d. e. 8 ó. 59 p. és este 10 ó. 12 p.
Rszombatba érk. . . . . 9 ó. 32 p. és este 10 ó. 44 p.
Rszombatból indul 9 ó. 40 p. és este 10 ó. 46 p.
Tiszolcra érk. d. e. 12 ó. 03 p. és éjjel 12 ó. 58 p.
Tiszolcra ind. . . . . 4 ó. 21 p. és d. u. 12 ó. 43 p.
Rszombatba érk. . . . . 6 ó. 20 p. és d. u. 2 ó. 45 p.
Rszombatból indul 6 ó. 25 p. és d. u. 2 ó. 54 p.
Feledre érkezik . . . . . 6 ó. 55 p. és d. u. 3 ó. 22 p.

Felvidéki terménykereskedők értekezlete. A miskolczi kereskedelmi és iparkamara meghívására az ország északkeleti részének kiválóbb terménykereskedői május 17-én értekezletet tartottak Miskolcson a kamara helyiségében Pfliegler J. Ferencz kir. tan. alelnök vezetése mellett. Az értekezleten dr. Sugár Ignác kamarai titkár ismertette a nagyfontosságú ügyet, amely felett magas színvonalon álló beható eszmecsere indult meg. Az órákon át tartó tanácskozás végezetül a következőkben állapodott meg: Bár a legalis kereskedelem érdekeinek a szabad kereskedelem felelne meg, mégis a hazai terménykereskedői osztály áthatva hazafias kötelessége érzetétől, a hadviselés tartamára ezt nem kívánja, sőt érdekei féltetelével úgy a hadsereg, mint a termelők és fogyasztók érdekében fekvőnek tartja a kötött forgalmat a maximális árak megállapításával s a rekvirálási jog fenntartásával. A vidéki, terménykereskedelem azonban óvást emel az ellen, hogy a rekvirálás néhány budapesti czég monopoliúmává tétessék, holott hazánk jól szervezett és hivatását mindig teljesített terménykereskedő osztályra, tizezrekre rugó tisztviselője és általa foglalkoztatott tizezrei a kis existenciáknak immár második esztendeje vannak foglalkozás és kenyér nélkül. Ennélfogva követeli, hogy a rekvirálásban a vidéki terménykereskedelemnek az őt jogosan megillető részvétel biztosítottassék. Ez a termelők, fogyasztók és malmok érdekei is, mert közöttük és a terménykereskedők között régi összeköttetések bizalmi kapcsolata áll fenn, ami nemcsak nagyfontosságú a gabonakereskedelmi szervezetünk jövődjére való megőrzésének fentartására, de a jelen lebonyolítás zavartalanosságának biztosítéka is, a mivel a gabonaneműek szétesztésénél a képviselőházban is méltán felpanaszolt felesleges és költséges ide oda hurcolás is kikerülhet. — Az ügy szervezése kereskedelmi kamarai kerületenként történjék, ami azon előnnyel járna, hogy a központ csak 16 anyaországi kamarai kerületnek bizottságaival érintkezne, viszont a kerületi bizottságba vonná be a vidéken hivatásszerű bejegyzett czégű terménykereskedőket a nagyfontosságú munka elvégzésére. Az értekezlet végül felkérte a miskolczi kereskedelmi és iparkamarát, hogy ez ügyet tovább intézze s a hazai kamarákkal együttesen járjon el s ezekkel együtt országos értekezletre hívja egybe az érdekelteket.

CSARNOK.

Üzenet Rómába.

Te álnok, hitszegő nemzet,
Átkot mondok reád:
Inogjon trónod szüntelen,
Rommá legyen hazád!

Galádul félrelökted a
Baráti jobbkezet,
Mely annyi számos éven át
Jobb sorba helyezett.

Ah, volt szemed elhagyni a
Virányos legelőt,
Hogy undok mocsáron hizzál,
Mint hízta azelőtt?

Kétlem, hogy akadhatna még
Oly földi hatalom,
Amely szövetséget kötne
Tevéled egykoron!

Undorral gondolunk reád!
Gazságod végtelen!
Ily „folt” aligha száradt még
Egyetlen nemzetet!

Brigantiként törsz most reánk
Segítő társ helyett,
Mint rablóval, úgy bánunk el
Mi is majd teveled!

Minden csepp vér, mit fiaink
Hullatnak téreden,
Te hitvány, semmiházi nép,
Száradjon lelkeden!

Zúditott már a sorsharag
Reád ezernyi bajt,
Midőn rémesen rázta meg
Alattad a talajt.

Rommá levének városid,
Pusztává falvaidd,
Mennydörgés hordta szertesztét
A népek jajjait!

De, mint rögzött gonosztevő,
Okulni nem tudál,
A bűnök piszkos útain
Tovább, tovább futál.

Boszút lihegnek ajkaink,
Ezerszeres boszút,
Vérrózsákkal lesz rakva ki —
Mely hozzád visz — az út!

Állt már Attila egykoron
Róma! kapud előtt,
Kis híja, hogy rád nem tevő
Akkor a szemfedőt.

Vigyázz! Attila visszajött!
Megdöngeti kapud!
De bűnös ajkadról imád
Égbe aligha jut!

Mert a megcsalt barát karja
Lesújt most majd reád,
Néped földönfutó leend
S üszökké vál hazád!

Paal Gyula.

Vízcsöpp a tengerben.

Pubi épen az éléskamrában végezte halaszthatatlan munkálatait, amikor unokanővére hívó szótát meghallotta. Persze nem szaladt ki mindjárt, mert nem jó az ilyen inczi-finzi kislánykakat kívánságuk rögtöni teljesítésével elkényeztetni, hanem ellenkezőleg, hacsak lehet, meg kell várakoztatni őket. Az sohasem árt. Ami pedig nem árt, az rendszeren használ.

Végtelen életuntsággal tömögette hát tovább szájüregét a puhára sült libamáj darabokkal és miután még egy alkalmasnak látszó falatot — egyéb hely hiányában — bal tenyerébe helyezte, fürkészve vizsgálta körül az éléskamrát, (mint aki elutazni készül s attól fél, hogy itt felejt valamit) majd czammogva, kényelmesen a kert irányában ellépdelt. Tudniillik, ott lármáskodott Emmi, az unokanővér, akinek mérhetetlen mennyiségű jótulajdonságai mellett minden kétségen kívül az vala a legjobb, hogy igen nagyon gyönyörű vala.

— Mi baj? — nyögte fulladozva Pubi, Emmi elé érve.

Emmi szörnyűködve csapta össze kis kacsóit:

— Jézusom! hisz maga már megint eszik!

Pubi nem felelt, mert nem tudott. De Isten segítségével csak lenyomta az utolsó falatot is.

— Hát meddig akar maga kövéredni? Olyan már, mint egy sörös hordó! Igy bizony nem fog lesoványodni soha.

— Nem is akarok én lesoványodni.

— Nem-e? Hát akkor mért küldte magát hozzánk Sándor bácsi? (Már mint a Pubi papája.)

Az ám! Észszerű táplálkozás révén fölösleges hájától lett volna megszabadulandó! Mert olyan kövér volt az istenadta, mint valami ősbajor. Nem kell azonban azt hinni, hogy ez a Pubi igazán Pubi volt; azaz Pubinak Pubi volt ugyan, csak nagyobbacska Pubi. Olyan 24—25 éves Pubi. Valahogy rajta száradt ez a „Pubi” név.

Pubi tehát soványító kurát tartott Emmiék falusi portáján. Ily czimen élvezte legalább Emmiék vendégszeretetét már vagy két hét óta.

A kulisszák mögött ugyan más dolgok vannak, de hát: ne szólj szám, nem fáj fejem. Pedig elmondhatnám, ha indiszkrét akarnék lenni, hogy Pubi kuráját megelőzőleg bizonyos tárgyalások folytak a papák és a mamák, azaz inkább a mamák, mint a papák között és mondom, elmondhatnám, hogy ugyanakkor bizonyos finom hálók is szövődtek, amelyek immáron ki is vagynak feszítve és amelyek két legyecke elfogására nagyon alkalmasak (nem is szólva arról, hogy a legyeknek szintén tudomásuk legyen a hálókészkéről és a rájuk várakozó szörnyű végtől), hát mondom, mindezt elmondhatnám, de mivel diszkrét ember vagyok, el nem mondom.

Pubi, mikor sikerült legyőmészölnie az utolsó májmaradékot is, egyszerre visszakapta eredeti mozgékonyágát. Mert mozgékony volt ő ropant kövérsége ellenére is. Pattantott egyet bal-

keze közép- és hüvelykujjával és enyelegve kérdezte:

— Also liebe hugoescám, minek köszönhetem a nem várt szerencsét?

— Milyen szerencsét?

— Hát hogy kegyes volt engem kizavarni abból a kedves helyecskéből, ahol oly jól éreztem magam.

Emmi fölbigyesztette a szájacskáját:

— Hiszen ha épen vissza akar menni, visszamehet. Még kipótolhatja azt, amit elmulasztott.

— Hohó! — erélyeskedett Pubi — de nem addig van az!

— Nem tudtam, hogy zavarom...

A kövérség elnevette magát. Nevetni különben igen nagyon jól tudott. Majd csendesebb hangon kérdezte:

— Mondja már Emmike, miért hívott ki?

Emmike daczoskodott:

— Azért se mondom!

— Nem?

— Nem!

— Hát tudja meg — lelkenedett a kövér fiu — Isten az atyám, de ha rögtön meg nem mondja, úgy megcsókolom, mint a pinty!

Hogy pedig ezen szándéka mennyire komoly vala, bizonyítja az is, hogy karjaival nyomban Emmike után kapott. Csakhogy levegőbe kapott. Emmi fürgébb volt, elugrott.

— Hallja-e?... Én meg azt mondom, hogy Isten az atyám, de ha hozzám nyul azzal a zsíros mancsával, úgy összekarmolom a kékít, hogy a macska sem különben!

Ez erélyes válaszigyék következtében Pubi egyelőre leszerelt. Nem trétáság az! Ez a kis macska pedig még megteszi, amit mond.

Sebaj! Sült galambok nem repülnek az ember szájába.

Fitymálva vonogatta a vállát:

— Különbem nem is vagyok rá kíváncsi. Ugy is csak valami bolondságról van szó...

Ezzel megfordult és az éléskamra irányában lépett egyet-kettőt, de hirtelen visszafordult.

— Hanem én... én mondhatnék valamit! Tudom Istenem, hogy érdekelne!

— Na... ugyan mit mondatna maga nekem!

Pubi jóízűen csettintett nyelvvel és kötekedve folytatta:

— Szeretné tudni, ugy-e?

— Dehogyan szeretném!

— Nem?... Jó. Akkor nem mondom.

Elhallgattak. Pubi jókedvűen tütyörészett és egyáltalán úgy viselkedett, mintha kivülről senki más sem volna jelen széles e megyében. Majd a dudolgatásra tért át: „Varrd meg suszter varrd meg, (de) vagy az á...rát add meg... Hej! Egyszer mentem el...”

Emmi zavartan igazított a kőtenyékjén egy eddig észre nem vett ránczot.

— Hát... hiszen... ha épen el akarja mondani... elmondhatja...

A mihaszna kövérség diadalmasan felkaczagott.

— Tudtam, hogy érdeklí! Tudtam!

— Hát akkor mondja! — követelődött Emmi.

— Jó. Elmondom. De előbb... előbb... — és jobb keze mutatoujjával a szája felé bökdösött, nyilván azt jelezvén vele, hogy ingyen a halál, más miegyéb mind pénzbe kerül. — Tehát édes kuzin, ha tudni akarsz valamit, akkor czuppants előbb egy helyes pénzdarábot erre a szent helyre, (ami egyébként — kuzinokról lévén szó — nem épen lehetetlen kívánság. Haj, haj! Még vadidegenek között is megtörténik.)

Emmi tettetett duzzogással fordult el tőle.

— Menjen!... Nem szégyenli magát?

— De nem ám! Hogy szégyelném magam, mikor csak jól akarok!

— Azt pedig hiába akarja!

— Hiába-e? Na várjon, majd megmutatom én! — és ismét megkoczkáztatott egy merész ugrást.

Csakhogy Emmi ezuttal sem várt, hanem illaberek, nádak erek, zerge könnyűséggel törtetett előre, a sik mezőre, (volt annyi esz, hogy nem hazafelé szaladt) gonoszul visszavisszavigyorogva a szörnyű igyekezettel utána loholó fiura. Hát Pubi loholt is, loholt, amíg loholhatott. De kövér ember lévén, hamar elfogyott a szusz. A köztük levő távolság meg egyre hosszabbodott.

Szuszogva állott meg.

— Hé!... Megálljon Emmike! Megálljon! Nagyon fujt hatalmas melléből és szalmakalapját ledobva a földre, maga is a zöld pázsitra heveredett. Majd zsebkezdőjét vette elő és törülgette kopaszra nyírott, izzadt koponyáját.

Lassacskán Emmike is visszamerészkedett. A szaladástól kipirult arca olyan volt, mint egy piros rózsa. Nem! Mint egy piros alma, egy édes, *ennivalóan* édes piros alma!

Pubi nyomban *éhes* lett.

Nagyokat nyeldestett kinjában. Mert ime, volna itt egy „falat“, de mihaszna, ha mindig elszalad!

— Foglaljon helyet, Emmikém!

— Köszönöm, még nem fáradtam el.

— Azért letilhet, én tőlem ne tartson...

— Nem, nem.

Hm. Kék valamit csinálni. De tulajdonképpen miért is habozok? A bácsi is, a néni is megígérte. Nem nekem ugyan, de az öregeknek, ami persze mindegy. Szóval enyém ő így is, úgy is, ha mindjárt Piripócsig szalad is. De minek is szalad az a haszontalan! Tudhatná, hogy kampecz. Nekem is, meg neki is; mert itt már nem is az a kérdés, hogy ma e vagy holnap, hanem délelőtt-e vagy délután.

Eh! másképp lesz ezután!

Emmi is gondolkozott. Egy kicsit sajnálta Pubit. Nem azért, amiért elszaladt, mert az rendben van, nem az a baj. Hanem az a baj, hogy nem jól szaladt, azaz nagyon jól szaladt. Ugy kellett volna szaladni, hogy a távolság ne nagyobbodjék, hanem kisebbedjék és hogy végül győztes ne én, (már mint ő) hanem...

Milyen jó volna... és már meg is volna!

— Nézze Emmi, ne szaladjon...

— Nem szaladok.

— Hát akkor miért szaladt?

— Hát miért akart megcsókolni!

— És ez olyan nagy baj?

Emmi vállat vont.

— Igen is, baj.

— Jó. Hanem tudja-e mi volt ez előtt két héttel?

— Igen. Egy csunya nap.

— Csunya nap? Akkor nem jól tudja.

— Hát akkor szép nap.

— Nem.

— Nem? Jó.

— Amint a kocsiról leugrottam...

— Nem törte ki a lábát! folytatta kaczagva Emmi.

Pubi rendületlenül beszélt tovább

— Valaki szintén ugrott...

— Jó, jó! elengedem a többi.

— Éppen a...

— Hagyja már el!...

— Nyakamba!

— Ne beszéljen már, az Isten áldja meg!

— Megölelt és megcsó...

Emmike a fülét fogta.

— Elég, elég, elég!

— Istenem!... de hosszú csók volt!

A kuzin zavartan nyujtogatta nyelvecskáját.

— Az nem ilyen csók volt!

Pubi elbámult.

— Nem ilyen? Hát milyen?

— Mert az csak olyan rokoni csók volt!

— Csak rokoni...i??

— Csak bizony!

— Csak?

— Csak, csak! És maga most nem ilyet akar!

— Nem ilyet? Hát milyet?

Emmi duzzogva elfordult.

— Tudja azt maga nagyon jól!

Nem tudni, a leány zavarán-e, a nyelvecskáján-e vagy a rokoni csókon-e, de Pubi irtózatossá kaczagásba fogott. Hanyatt vágódott a zöld pázsiton és kaczagott, kaczagott. Szívűből, istenesen. A verebek riadtan menekültek biztonságosabb égtáj felé. Gurult, rugott, kapált és kaczagott. Nem! Bömbölt! Hossz és végnélkül.

De bármin bömbölt is, végeredményben az a bármi mégis csak Emmi volt. Pirulva, megcsógyénítva, megalázva. Daczosan szorította ököibe kis kezét és szörnyű dühvel rontott a röhögő hustömegre. Magasra emelte jobbik öklét, szívből jött csapást mért annak kopasz koponyájára!

— Nesze Pubi!

Mintha csak elvágta volna, úgy hagyta abba Pubi a bömbölést. Rántott még egyet-kettőt a lábával, mindig gyengébben és gyengébben majd egy végső rántás után elesenedett, kinyult. Szemhéjai lecsukódtak.

(„Viz se mossa rólad le le a gyilkos nevet!“)

Emmi megdermedt. Félig ájultan, bambán bámult a mozdulatlan Pubira. Ijedten szólított, keltegette, keljen már fel, no!... Ugy-e csak tréfál?... ugy-e? Pubi, édes Pubi!... nem hallja-e?... Megcsókolom... no keljen fel!...

Csók ide, csók oda, Pubi az egyszer csókra sem reagált. Csak feküdt mozdulatlanul eszenesen.

Emmi öntudatlanul borult reá és talán szívet hasító jajgatásba fog, ha véletlenül csoda nem történik! (Most! a huszadik században!)

Nevezetesen a delejes érintéstől élet szállt a földi porhüvelybe, minek folytán Pubi föluggrott, fölkapta az ájultató kuzint, magához szorította és... (a szentírás szavai szerint: ki kövel dob meg, dobd vissza kenyérrel,) rémes pontossággal pont szájon csókolta!...

...Egyszer... kétszer... háromszor... x-szer...

Emmike védekezett egy darabig, (mert az úgy illik) de mikor látta, hogy hiába, belenyugodott.

Okosan is — mert hiszen mi az ő ereje a Pubi erejéhez képest? — Vízcsöpp a tengerben.

..... és két édesen puha kar fonódott egy hatalmas nyak köré. *Juridik Aladár.*

Eladó üszők.

Nagyméltóságú gróf Serényi Béla urputnoki uradalmában **Svájc**ból importált siementhalit tehénkeletől és bikáktól származó 18 darab felesszámú 1, 2 és 3 éves, részben felfolytatott

telivér üsző

továbbtenyésztés céljára eladó.

A legelőn járó üszők minden szombaton és vasárnap az uradalom putnoki majorjában megtekinthetők. 2-3

Lakások.

A Tamásfalvi-utczai **DICKMANN**-féle házban **egy 3 és egy 5 szobás** elsőemeleti **lakás** fürdőszobával és más mellékhelyiségekkel **azonnal is kiadó.**

Meghívó.

A Csízi Jód-Bróm-Forrás Fürdő Részv.-Társ.

folyó 1915. évi június hó 6-án délelőtt 9 órakor

Csízifürdőn, az igazgatósági épület nagytermében tartja meg

évi rendes közgyűlését,

melyre a részvényes közönséget tisztelettel meghívja

Csízifürdő, 1915. évi május hó 22-ikén

Az igazgatóság.

A gyűlés tárgysorozata:

1. Az igazgatóság jelentése.
2. A felügyelő-bizottság jelentése.
3. A múlt évi számadásokról szóló igazgatósági és felügyelő bizottsági jelentések elbírálása és ezzel kapcsolatban a mérleg jóváhagyása.
4. Indítványok.

Az 1914. évi számadásokról szóló és a közgyűléshez intézendő jelentések a társaság irodájában a hivatalos órák alatt a közgyűlést megelőző 14 napon át minden részvényes által megtekinthetők.

Pótárverezési hirdetmény.

1141. szám. — **Jolsva** r. t. város erdőhivatala által 817. sz. alatt hirdetett

faeladási árverés

oda módosítottatik, hogy Jolsván folyó évi **június hó 15-én d. e. 10 órakor** a polgármesteri hivatalban csupán **mintegy 200 köbméter tölgyszálfa** lesz nyilvános árverésen eladva.

Jolsva, 1915. május 26-án.

Városi erdőhivatal.

Minden városban és faluban

nagy mellékjövedelemre tehetnek szert azok, akik elvállalják

Konyha Géza

értékesítő és közvetítő kereskedelmi vállalat képviselőjét Rimaszombat, Deák Ferencz-u. 20.

Kérjen azonnal ajánlatot!

Bérbeadási hirdetmény.

2623. sz. — Rimaszombat r. t. város tulajdonát képező és a rimaszombati 516 sz. tkvben 985 hrsz. alatt felvett területen lévő épületnek az udvarban a Tompa-utczára néző földszinti jobb részén lévő négy szoba és megfelelő padlásból álló lakás, amelyet eddig Tomay Alajos bérelt, folyó évi augusztus hó 1-től hat egymásután következő évre, a polgármesteri hivatalban megtekinthető feltételek mellett bérbe kiadó.

A kikiáltási bérösszeg évi 430 korona.

Az egy koronás bélyeggel ellátandó zárt írásbeli ajánlatok az évi bérösszeg 1/4-ének, mint bánatpénznek a városi pénztárba történt befizetését igazoló nyugta csatolása mellett **folyó évi június hó 1-ső napjának délelőtt 12 órájáig** a polgármesteri hivatalhoz adandók be.

Az ajánlatok felett a képviselőtestületi közgyűlés dönt, melynek joga az ajánlatok teljesen szabad elbírálásához, sőt új árverés tartásához is fentartatik.

Rimaszombat, 1915. május hó 10-én.

3-3

Dr. Kovács, polgármester.

